

## DET BLÄSER KALLT, KALLT VÄDER

En skillingtrycksvisa från 1800-talets början. Sjöngs mycket av sjömän som pumpvisa.

*Moderato*

Å när som jag var på mitt fjor - tonde år, — det  
blå - ser kallt vä - der i - från sjön — då  
bör - ja jag att seg - la på böl - jor - na de blå. Det  
blå - ser kallt, kallt vä - der i - från sjön.

Å när som jag seglat en månad eller två,  
så var jag lika aktad som kaptenens egen son.

Å när som vi kom intill Kalmare hamn,  
vi bärga våra segel och hala oss i land.

Å när som jag kom upp till Kalmare torg,  
då stod där en flicka med en grönmålad korg.

Å när som jag kom ut till Kalmare tull,  
så stod där samma flicka så öm och kärleksfull.

Å då sade jag till flickan som så:  
»Säg, vill du mig giva en kyss eller två?»

»Nej tack, min gunstig herre, jag kysser inte er,  
ty om ni fått en så vill ni ha fler.»

Men se då tog jag den flickan allt uti min famn  
och bar henne ned till Kalmare hamn.

Å nu så ä vi gifta, å nu så ä hon min,  
ty jag fick taga min, när de andra tagit sin.

Å hade jag makten och denna vore min,  
så skulle alla flickor i burar låsas in.

Å hade jag makten och denna vore min,  
så skulle alla gossarna ha nycklarna dit in.

Å den som sjunger visan och inte lägger till,  
han plikte fem riksdaler och miste flickan sin.